

JAN PTASZYN WRÓBLEWSKI

Fot. Witold Spisz

www.ptaszyn.com

<https://www.facebook.com/Jan.Ptaszyn.Wroblewski.official.site/>

Historia polskiego jazzu nierozwalnie związana jest z jego osobą. W roku 2016 Ptaszyn obchodził pięćdziesiątą rocznicę działalności artystycznej.

Człowiek instytucja, saksofonista tenorowy i barytonowy, kompozytor, aranżer, dyrygent, krytyk, publicysta muzyczny, pedagog i radiowiec.

Najego autorskiej audycji pt. Trzykwadrans jazzu w Radiowej Trójce, wychował się całe pokolenie miłośników jazzu.

Jan Ptaszyn Wróblewski urodził się w Kaliszu a działalność muzyczną rozpoczął w czasie studiów w Poznaniu (Politechnika Poznańska) w zorganizowanym przez siebie Kwintecie, którego członkiem był m.in. ceniony Jerzy Milian (wibrafon).

Równolegle pracuje w „Modernistach” Andrzeja Kurylewicza. W 1956 r. rozpoczął współpracę grając na saksofonie barytonowym i klaryniecie z Sekstetem Krzysztofa Komedy. W tym samym roku, grupę wystąpiła na Festiwalu Muzyki Jazzowej w Sopocie.

W 1958 r. jako pierwszy polski jazzman został wybrany do międzynarodowej orkiestry (przez amerykańskiego promotora jazzu George'a Weina), która wystąpiła na Newport Jazz Festival. Z początkiem lat 60-tych współpracował z Kwintetem Andrzeja Kurylewicza. Prowadził własne zespoły: Kwintet Poznański (1958-59), Jazz Outsiders (1960-61), Polish Jazz Quartet (1963-66), Studio Jazzowe Polskiego Radia (1968-77), SPPT Chałturnik (1970-77), Mainstream (1973-77), Grand Standard Orchestra, Liga 13 Dżentelmenów, Four, SOS, Made in Poland, a następnie Kwartety, z których jeden nazywał się Czwartetem.

Wspólnie z Jarkiem Śmietaną utworzył zespół Sounds. Później pojawił się również Sextet, który istnieć do dzisiaj.

Wielką licznymi zespołami i muzycznymi projektami, zawsze znajdował czas na pracę z innymi: Poznańską Piętnastką Radiową Zygmunta Mahlika, belgijską orkiestrą BRT, Studiem M-2 Bogusława Klimczuka, Big Bandem Wrocław, Orkiestrą PRi TV Andrzeja Trzaskowskiego, niemiecką orkiestrą NDR. Jest jednym z pierwszych polskich muzyków jazzowych, którzy znaleźli się w „Encyklopedia of Jazz” Leonarda Feathera.

Nagrał kilkanaście autorskich płyt, z których ostatnio: w Kwartecie: **Real Jazz** (2005) i **Supercalifragilistic** (2007), oraz w Sekstecie - **Moja pierwsza mistrzowie** - Komeda/Trzaskowski/Kurylewicz (2014).

Ptaszyn prowokuje przepiękną stylistyką modern-jazzu, nieograniczoną techniką gry na saksofonie, znakomitą kompozycją i banalnymi aranżacjami. Jest najdoskonalszym osobno i zespołowo „polskim jazzowym” i najpełniejszą ambasadą. Mimo swoich osiemdziesięciu lat, nadal „niepokojny duch” polskiego jazzu, stale poszukujący, wciąż zaskakujący nowymi pomysłami.